

DISCURS DE PRESA DE POSSESSIÓ

DE

MARCEL ESTEVE I ROBERT

COM ALCALDE

DE VILAFRANCA DEL PENEDÈS

28 de gener de 2004

Text del discurs pronunciat per Marcel Esteve i Robert amb motiu de la presa de possessió com Alcalde de Vilafranca del Penedès, en la sessió extraordinària de Ple Municipal celebrada el dia 28 de gener de 2004 al Saló de Sessions de la Casa de la Vila.

Vull aprofitar per agrair molt sincerament als alcaldes i regidors de la comarca i dels que heu vingut de fora del Penedès. Diputats i amics, molts amics que ens heu volgut acompanyar en aquesta data tan important per a la meva persona.

Moltes gràcies a tots i a totes.

Assumeixo la responsabilitat de l'alcaldia de Vilafranca amb la mateixa il·lusió i compromís en que l'any 1991 vaig ser nomenat regidor d'aquest Ajuntament i amb la seguretat de dedicar tot el meu esforç i treball a la vila que compartim.

D'aquell 1991 fins avui han passat més de 12 anys. Gairebé la meitat dels anys de democràcia municipal al nostre país. Des de la certesa en l'experiència que em donen aquests anys viscuts a l'Ajuntament, els puc assegurar que la meva disposició per continuar la tasca que he anat realitzant des de diferents regidories i ara des de l'Alcaldia l'accepto des del més alt respecte i admiració cap a totes aquelles persones que han contribuït a fer del nostre Ajuntament un veritable espai de diàleg i servei a Vilafranca. I és que aquest abril celebrarem els primers 25 anys d'ajuntaments democràtics. I això ja comencen a ser uns quants anys. Molts dels aquí presents saben dels esforços i de la llarga lluita per aconseguir que la democràcia arribés als ajuntaments i per avançar en la recuperació de les llibertats nacionals de Catalunya.

Com afirmava en Fèlix Sogas, aquí mateix, en aquest Saló, l'any 1979, en el seu discurs de proclamació com a primer Alcalde democràtic "l'Ajuntament ha de ser una autèntica escola de democràcia". I de ben segur que ho ha estat durant les dues darreres dècades i ho ha de continuar sent per les noves generacions de vilafranquins i vilafranquines. Perquè no pot ser d'altra manera, perquè avui som present i futur.

No puc deixar de parlar en aquest meu primer parlament com Alcalde de la persona que ha exercit aquest càrrec en els darrers anys: en Joan Aguado. En aquest temps en Joan ha aconseguit

esdevenir l'Alcalde de tots i totes i ho ha fet enaltint la política, dignificant la institució i honorant Vilafranca. D'ell penso haver après, que tots hem après, l'excel·lència d'una persona dedicada en cos i ànima a Vilafranca, una Vilafranca que restarà sempre agraïda pel seu tarannà i treball continuat.

Els de la meva generació no votarem l'any '79 en les primeres eleccions als ajuntaments democràtics. I encara no ho férem fins ben entrats els anys '80. El motiu el suposen, és ben senzill, encara no teníem l'edat per votar.

Hem estat la primera generació que després de dècades de manca de llibertats no vam exercir el dret a vot perquè senzillament encara no teníem l'edat. O dit d'una altra manera, si volen més aclaridora, els de la meva generació hem viscut sempre en un país democràtic i en una societat que ha après a avançar des de la pluralitat de les idees i el respecte a la decisió col·lectiva.

Avui, com abans, ens cal reivindicar amb més força que mai la política o la preocupació pels afers públics com una dimensió essencial de la persona i de l'acció de la col·lectivitat.

I això que dit d'aquesta manera només ocupa dues ratlles, ha estat possible arreu i a Vilafranca també, mercès a la voluntat decidida de molta gent, d'una immensa majoria de persones, sovint anònimes, que han desitjat i han fet possible una Vilafranca més justa, més oberta i més solidària.

Ens ho ha deixat escrit Rodolf Llorens: “quan sabrem sentir i aprofitar la lliçó de la callada energia del treball quotidià i humil, la Ben Nascuda es multiplicarà i trobareu Ben Nascudes a milers entre la gran massa injustament menyspreada, oblidada i inconeguda”.

Aquest llegat que avui gaudim tots i totes cal que el recordem i, sobretot, que el preservem. I com ja algú ha dit, preservar no com a sinònim d'immobilisme i de que ja està tot fet. Just el contrari, recordar i preservar com a conquesta modesta i permanent que

requereix innovació, canvi, nous començaments i voluntat de continuar avançant. Es tracta d'això... i aquest no és un fet que vulgui passar de llarg.

Acceptar la responsabilitat de l'Alcaldia suposa un compromís amb Vilafranca que va molt més enllà d'una opció individual. Aquest compromís no es només fruit d'una reflexió personal.

Acceptar la responsabilitat de l'alcaldia neix de la certesa de poder contribuir a continuar fent de Vilafranca una vila on el progrés i el seu dinamisme la facin capdavantera per la seva convivència i qualitat de vida.

Accepto la responsabilitat de l'Alcaldia des de la solidesa de l'experiència que hem rebut dels qui fins avui ens han precedit i des de la fermesa que ens dóna el sentir-nos recolzats pel conjunt de la societat vilafranquina.

Accepto la responsabilitat de l'Alcaldia des del reconeixement a la feina feta i des de la il·lusió que dóna el poder viure una nova etapa de progrés per Vilafranca.

Accepto la responsabilitat de l'Alcaldia des de la confiança que dóna disposar d'un excel·lent equip polític i tècnic que són suma de capacitat, empena, renovació i determinació per assumir els reptes que avui es planteja Vilafranca i que ha crescut i s'ha fet fort aprenent i sabent escoltar al conjunt de la ciutadania.

Accepto la responsabilitat de l'Alcaldia des de la convicció d'uns determinats valors i idees, de les coses veritablement importants que hem après i volem continuar fent créixer entre la gent de la nostra vila.

Avui Vilafranca és la suma de moltes vivències. Vilafranca està feta per tots els vilafranquins i vilafranquines. Treballaré perquè entre tots puguem continuar afirmant que Vilafranca és una vila feta per tots i totes i a la nostra mida. Amb totes les identitats i amb una sola ciutadania. Una sola ciutadania que ha de ser

exercida des de la radicalitat democràtica del reconeixement a la diferència i des de l'exigència del compliment dels principis bàsics de convivència i urbanitat. Mirall de tots i cadascun dels vilafranquins i vilafranquines. Vivint plegats i bé.

Vilafranca és tan filla dels senyors d'Olèrdola i dels reis que hi han convocat corts com dels manobres que han fet els seus barris i dels pagesos que han treballat la seva terra.

Vull una Vilafranca que no renunciï al seu dinamisme integrador, a la seva empenta transformadora i a la seva capacitat innovadora sense, per això, oblidar la memòria històrica, les arrels que ens identifiquen i la voluntat de donar a conèixer la nostra manera de fer a la resta del país.

I, amb tot, encara avui, aïllats en les essències localistes, hi ha qui s'entesta a recuperar vilafranques que mai no han existit.

Em trobareu entre els que s'il·lusionen per viure en la Vilafranca que ens ha arribat, amb els que lluiten per millorar-la sense conformar-se, amb els que la volen oberta a les oportunitats, denunciant el que és injust, amb els que volen aprendre dels qui han viscut més anys i sempre amb les ganes de volar dels més joves.

Vilafranca s'ha transformat moltíssim en aquests darrers anys. Vilafranca evoluciona i ho ha de continuar fent des de la determinació dels que hi vivim. En els darrers anys Vilafranca ha progressat en molts aspectes: en l'acció urbanística, en l'àmbit social, en el desenvolupament econòmic. De fet, però, més que en els aspectes físics, el canvi més important que hem viscut a Vilafranca ha estat en relació a la seva gent: l'actitud i el protagonisme dels vilafranquins i vilafranquines en els afers que ens són comuns i en les qüestions que ens afecten. D'aquest canvi n'ha sorgit una societat enfortida i diversa. La dimensió de la seva evolució ens ha situat en un espai privilegiat i davant la voluntat col·lectiva d'un renovat impuls, amb un nou accent i amb totes les oportunitats al nostre abast per fer-lo realitat.

Des de l'Ajuntament, sense aturar-se, al capdavant i cedint els protagonismes que calguin, s'han d'anar bastint els fonaments d'una capital que creixi en serveis i qualitat de vida. Hem de fer de l'Ajuntament, encara més si cap, un dels eixos promotors d'una societat participativa que aspiri a administrar el bé col·lectiu de la vila, amb eficàcia, garantint sempre la nostra preuada cohesió social i amb l'objectiu d'assolir una millora de la qualitat de vida. Per fer això hem de continuar insistint en obrir l'Ajuntament a la ciutadania, creant els instruments que calguin per garantir una major participació d'aquesta. Avui disposem d'una societat vilafranquina dinàmica capaç d'afrontar els nous reptes que ens arriben, reivindicant drets i exigint més i millors serveis a les administracions. Ara, també és el moment de fer-la encara més culta per tal que ens recordi sempre els nostres deures.

Cal consolidar la nostra vila com a generadora d'uns determinats valors: una Vilafranca oberta, solidària i justa. És per això que Vilafranca ha de continuar posant l'accent de la seva transformació en la seva gent. És per això que des de l'Ajuntament farem de Vilafranca exemplar en els seus serveis i en la qualitat d'aquests per tal que els ciutadans i ciutadanes hi puguem viure dignament.

El grau de cohesió social determina la capacitat de desenvolupament de les ciutats. Vilafranca no escapa d'aquesta realitat. Els serveis d'atenció a les persones esdevenen claus per garantir aquesta cohesió social i evitar l'exclusió. Nous perfils i noves formes d'exclusió ens porten a prioritzar i redissenyar els objectius d'aquests serveis. La cohesió social és també un indicatiu que neix de la sensació que en una ciutat es pot viure confiadament i és per això que cal cercar espais per a la resolució dels conflictes de veïnatge. L'educació i la formació han de jugar un paper cabdal en afavorir la igualtat d'oportunitats per a tothom. Potenciar la formació permanent suposa millorar la qualitat de l'ocupació. Vilafranca ha d'entendre aquesta educació amb l'escola i més enllà d'aquesta. La promoció de tots els àmbits del lleure i la dinamització de l'activitat cultural, des de la diversitat i

la creativitat, esdevenen també factors d'identitat i de cohesió social davant l'amenaça de l'homogeneïtzació. Cal que l'educació i la cultura siguin base del progrés de Vilafranca. Vilafranca s'ha de consolidar com a capital cultural i aquesta ha d'esdevenir eix fonamental del conjunt de l'acció política municipal.

Estem vivint doncs, i no només a Vilafranca i al Penedès, canvis accelerats i amb ells el conseqüent acompanyament ideològic. És per això que continuem apostant per un sector econòmic divers, actiu i avançat que no malbarati el nostre entorn paisatgístic i natural que ens identifica. Una vegada més la qualitat de l'activitat i del producte final esdevé clau. La noves realitats econòmiques i socials ens obren a una major i obligada mobilitat, fet que situa les actuals infraestructures viàries en una necessitat de millora i en l'exigència d'unes polítiques decidides a prioritzar el transport públic. El creixement moderat de Vilafranca ha de consolidar l'equilibri territorial, social i de serveis de la vila i la seva comarca. Vilafranca disposa de la capacitat i els instruments que han de garantir aquest futur dinàmic i sostenible, però si realment volem fer una aposta decidida en aquest sentit hem de ser capaços de distingir allò que és necessari d'allò que es excessiu o evitable. La definició de Vilafranca com a capital del vi i la seva projecció més enllà de les nostres comarques s'ha de concretar per l'aposta decidida i compartida de projectes tan ambiciosos com la cobertura de les vies del tren que permetrà la creació d'un nou eix de centralitat a la vila, l'impuls de Vinòpolis al Molí d'en Rovira, l'ampliació i millora del Museu del Vi i la conservació de l'espai agrícola de Les Clotes-Sant Pau entre altres.

Vilafranca té l'oportunitat d'esdevenir un centre que s'articuli, conjuntament amb la resta de ciutats mitjanes del país, amb els fluxos econòmics, socials i culturals d'un dels territoris d'Europa amb més projecció de futur. En aquesta oportunitat Vilafranca ha d'aprofitar, mantenir i impulsar les seves potencialitats actuals: capital del Penedès, equilibri social i econòmic, bona comunicació, qualitat del seu entorn,...

Per fer front a tots aquests reptes i inquietuds que he anat apuntant és imprescindible retornar, sense ambigüitats, el protagonisme i enfortir la capacitat de decidir dels nostres municipis, tot destacant la representativitat dels ajuntaments per tal que puguin aportar –a més de confiança, complicitat i acord- la gestió de solucions des de la seva proximitat a la ciutadania. El govern local ha de ser, més i més, el govern de proximitat. És per això que l’Ajuntament ha de ser cada cop més el marc en què s’han de situar els acords, els recursos públics i la implicació institucional. Només així Vilafranca i el Penedès podran vertebrar-se en coherència a la seva voluntat, fent escoltar la seva veu i esdevenint protagonista.

Ara ens cal anar cercant les mesures i generant l’acció política per concretar tots aquests desitjos. Molta feina resta per fer però també és veritat que molts projectes ja són en marxa i demà mateix, des de primera hora ens trobaran a la Casa de la Vila, treballant plegats, per fer-los realitat en aquest mandat: el soterrament i cobriment de les vies del tren, la nova llar d’infants de la Girada, el nou auditori polivalent a Sant Julià, la remodelació de la rambla de Nostra Senyora, l’ampliació i rehabilitació del Museu, la residència sociosanitària per a la gent gran al Molí d’en Rovira, els pisos de lloguer per a la gent jove en espais rehabilitats i en els nous barris, la nova pista d’atletisme i així un llarg etcètera d’intervencions a punt d’executar. I encara més, altres serveis són a punt de concretar-se i és per això que ens arremangarem de valent per tal que la resta d’institucions es facin seves també les demandes que planteja Vilafranca: de l’estació de trens regionals a les millores viàries i de mobilitat, del nou institut a la nova escola, de l’ampliació de l’hospital a la promoció de l’habitage social, del desplegament dels Mossos d’Esquadra al nou jutjat, i així també un llarg etcètera.

La nova etapa de progrés que avui iniciem és hereva i avança amb la voluntat de sumar les diferents sensibilitats de les forces d’esquerra de Vilafranca. Coneixedors del continuat suport ciutadà i des d’una actitud de diàleg i acord, el Partit dels Socialistes a Vilafranca, manté l’esperit de treballar plegats amb

aquelles persones i formacions polítiques que comparteixen l'anhel d'una Vilafranca en progrés.

Des de les moltes persones que han estat i encara ens representen com a independents en l'actual equip de govern fins a l'acord que es manté amb els companys i companyes d'Iniciativa per Catalunya-Verds des de l'any '99 i que es va repetir a les eleccions de l'any passat. Aquesta pluralitat de sensibilitats en el govern vilafranquí ens ha fet créixer i hem après plegats la bondat del diàleg i l'entesa en aquelles qüestions que es poden compartir des de la proximitat ideològica. Crec que, gairebé sense adonar-nos, hem estat i som un excel·lent exemple per a molts municipis i institucions. El temps ens ha donat la raó.

El cert és que crec que qui sobretot hi ha guanyat en aquest procés ha estat la ciutadania de Vilafranca. És per tot això que convido a ERC, als seus tres regidors a l'Ajuntament, a participar d'aquest moment històric d'una forma positiva i responsable. Des de la meva nova condició d'Alcalde de Vilafranca i d'acord amb la voluntat expressada pel grup socialista ara fa set mesos i anteriorment en altres mandats, estic convençut que ara cal un nou pas endavant. I ho dic conscient que aquesta voluntat de compartir responsabilitats només pot ser possible amb l'acord imprescindible d'un programa d'actuació ambiciós i de progrés per Vilafranca. Des del convenciment que Vilafranca, una vegada més, hi pot guanyar hem de dedicar per igual el temps, la modèstia, la confiança, el respecte i la coherència necessària per fer realitat aquest projecte.

I encara més enllà del govern municipal, Vilafranca necessita el més ample consens entre els seus representants en tots aquells aspectes que esdevenen estratègics pel desenvolupament de la vila. És per això que vull oferir a tots els regidors i regidores presents en aquest consistori el diàleg necessari i imprescindible per afavorir un clima de treball que ens convidi al debat democràtic i intel·ligent. Aquest debat ens ha d'obrir les portes de la reflexió comuna que ens ha de portar a reconèixer els encerts i els errors d'uns i altres, del govern i de l'oposició. Des d'aquesta

perspectiva vull expressar la meva voluntat d'escoltar i valorar totes aquelles propostes i suggeriments que em puguin arribar des de qualsevol dels grups municipals que formem aquest plenari. Vilafranca ens exigeix aquest esforç i, si ho aconseguim, una altra vegada Vilafranca en traurà profit.

Un diàleg i acord que hem de fer extensiu a tots els vilafranquins i vilafranquines. Diàleg i acord a Vilafranca entre generacions, entre infants i adults, entre joves i més grans, entre dones i homes. Diàleg i acord a Vilafranca entre els nascuts aquí i els nouvinguts. Diàleg i acord a Vilafranca entre les persones que tenen possibilitats de vida més completa i els que els cal més suport.

I acabo, per fer que tot això sigui realitat tenen el meu compromís i el de tot l'equip de govern. Ho tenim tot: el programa d'actuació i les persones que han dur a terme aquestes fites. Afirmo la meva voluntat de servei, tenint ben present que la millor política no és la de les paraules prometedores. Ara ens toca respondre a la confiança que Vilafranca ha dipositat en aquest plenari.

Des de la certesa que comparteixen amb mi aquest anhel els convido a treballar plegats, des d'aquest moment, per Vilafranca.

Visca el Penedès i visca Vilafranca.

Moltes gràcies a tots i a totes.

Marcel Esteve i Robert
28 de gener de 2004